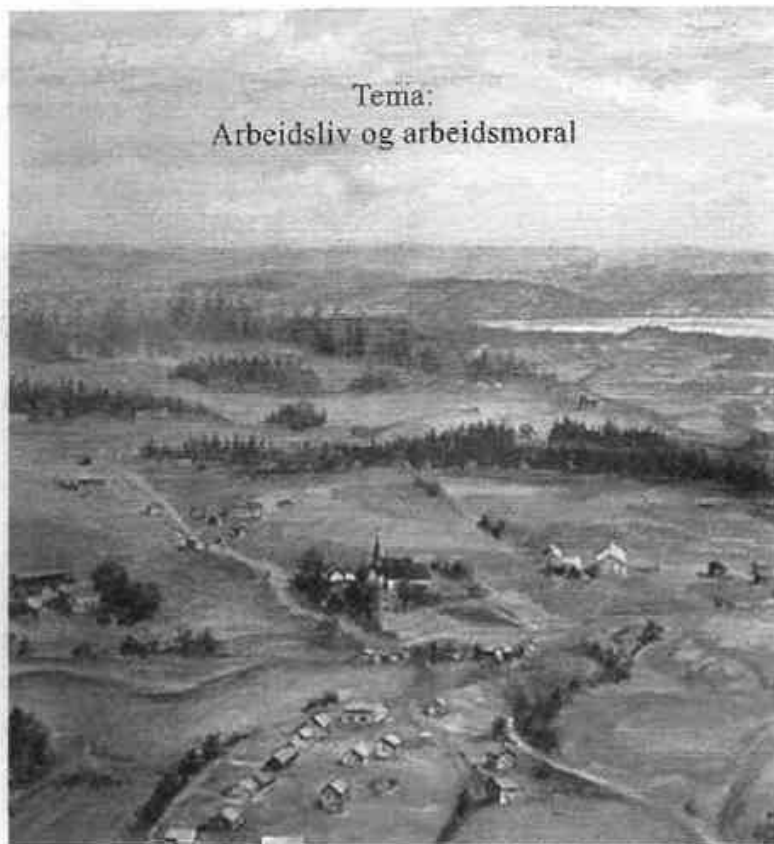

Lokalhistorisk skrift for Enebakk
Nr. 1 • 2005 • Årgang 7 • Utgitt av Enebakk Historielag

Ign

Temå:
Arbeidsliv og arbeidsmoral

Det er med stor ydmykhet at jeg overtar jobben som redaktør av Ign etter Håkon Tysdal. Han har på en fremragende måte bygget opp dette tidsskriftet fra starten i 1999 og med Håkon som redaktør er Ign ikke bare blitt et populært medlemsblad for Enebakk Historielag, men også et viktig lokalhistorisk forum med fokus på verdier som ofte blir glemt i vår moderne tid. Jeg skal etter beste evne forsøke å forvalte denne arven.

Litt forandringer vil det imidlertid bli i Ign. Jeg vil i større grad enn min forgjenger fokusere på lokalhistorie litt nærmere vår egen tid. Jeg vil også søke å trekke linjer fra den "lille" historien til den "store" historien. Med bakgrunn i dette vil jeg benytte meg av flere skribenter med bred historisk fagbakgrunn. Populære innslag som gamle presseklipp, portrettintervjuer og historiske bilder vil selvfølgelig fortsatt dukke opp med jevne mellomrom.

Vi setter i dette nummeret av Ign fokus på arbeidslivet - både i vår egen kommune, men også i et litt større perspektiv. Bak omslaget, malt av Webjørn Steinset, skjuler det seg forhåpentligvis lesestoff både til underholdning og til ettertanke. Christian Mauno har snakket med historiker Karsten Alnæs og forsker Lars Gunnar Lingås om perspektiver omkring arbeidsliv og arbeidsmoral. Kenneth Holter har gått "under huden" på en papirarbeider og gjenskapt stemninger fra en nær fortid. Selv har jeg gravd litt i bygdas lokalhistorie i min artikkel om Odd Abrahamsen og hans snekkerverksted på Svenskerud.

Henning Bergersen

Til Bjørn Marthinsens minne

Da meldingen kom om at Bjørn Marthinsen hadde gått bort den 4. desember 2004, var det mange av oss som stoppet opp. Det var jo så kort tid siden han hadde vært så aktivt med oss i lagsarbeidet.

Bjørn Marthinsen var det siste året nestformann i Enebakk Historielag. Han hadde tidligere vært formann og mangeårig styremedlem. Med sin store interesse og gode fagkunnskaper var han en støttespiller for historielaget. Bjørns rolige og sindige væremåte gjorde at samarbeidet alltid var lett.

Vi i historielaget vil savne han.

Enebakk Historielag
Andreas Bøhler

Arbeidsmoral - før og nå

Av Christian Mauno

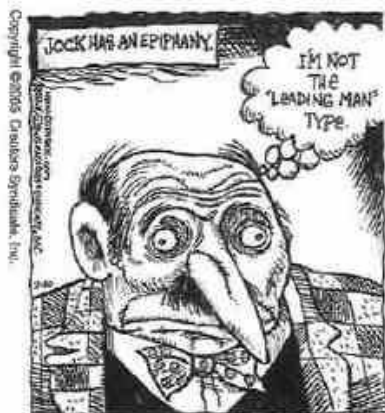
I boka "Det fleksible kjønn – Mentalitetsendringer i tre generasjoner bondekvinner 1920-1985", tar Liv Emma Thorsen for seg forandringene som er skjedd med bondekvinnens rolle i Norge i det forrige århundre. I forhold til vårt emne nevner hun spesielt det nye fenomenet med å bruke tid på seg selv. Et eksempel er at den nye generasjonen bønder gjør noe så prosaisk som å dra på ferie. Et annet er den eldre generasjonen bondekvinnens nedlatende holdning til noe som enkelt som å gå en tur helt uten nytteverdi, altså uten egentlig ha et formål utover nettopp det å bare gå seg en tur.

Hvorfor tar jeg så opp dette? Jo, disse holdningene gjenspeiler noe Thorsen kaller arbeidets mentalitet - den rådende holdningen på landsbygda tidlig på 1900-tallet. Strengt tatt fantes det ikke noe skille mellom arbeid og fritid, og gården dominerte tidsbruken til de involverte. Hvis bondekvinner mot all formodning hadde fritid, viet de ofte tiden til oppgaver som gagnet fellesskapet, noe som får Thorsen til å bruke uttrykket "bundet fritid". Å være født og oppvokst på en gård var, for å bruke moderne terminologi, en livsstil, og ikke et bevisst valg.

Det er en utbredt påstand blant dagens nordmenn å trekke den vage konklusjonen at arbeidsmoralen var "bedre før". Likevel finnes det en ryggmargsrefleks i moderne mennesker å forfekte nettopp denne holdningen. Finnes det noe grunnlag for å hevde dette?

Et ladet begrep

Det har vist seg svært vanskelig å finne forskning og kilder som direkte omhandler arbeidsmoral. Faktum er at flesteparten av bøkene som, med velvilje, kan puttes inn i denne kategorien ligner på rene hjelp-til-selvhjelp-rapporter, om hvordan man enten skal komme tilbake i jobb, eller hvordan man skal trives på arbeidsplassen. Blant alle de offentlige rapportene og dokumentene er det i tillegg et annet fellestrekk. De er alle forholdsvis nye - stort sett fra de 10 siste årene. Det er farlig å mene noe om årsaken til dette, men flere peker på at dette er et ladet begrep, rent politisk, og derfor "farlig" å mene noe om. Både forsker Lars Gunnar Lingås og historiker Karsten Alnæs har fremhevet dette poenget i samtaler med artikkelforfatteren.

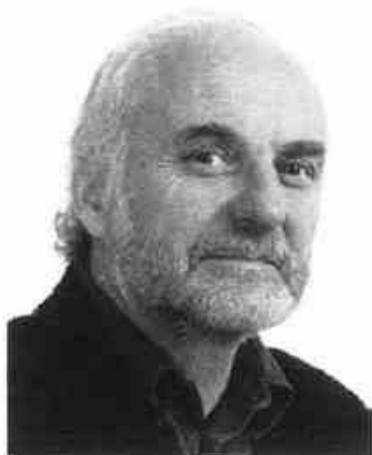

Å gå inn i en diskusjon om temaet kan lett få preg av konflikt, med endeløse beskyldninger begge veier, og påfølgende "Hvem har skylda?"-debatt. Og da er ikke veien lang til "Holmgang". I faglitteraturen finnes det likevel en del materiale som indirekte kan hjelpe oss litt på vei.

Arven fra protestantismen

Tidligere leder av Human-Etisk Forbund, Dr. phil. og forsker Lars Gunnar Lingås har jobbet mye med temaet arbeidsmoral og arbeidsmoralisme. Han peker på at den tradisjonelle nord-europeiske arbeidsetikken med vekt på nøysomhet, flittighet og punktlighet virker mot hensikt i møte med det postindustrielle, og individbaserte samfunnet vi har i dag.

Den lydighetsmoralen som ble forfektet var, i følge Lingås, et resultat av et autoritært system skapt for å opprettholde lojaliteten til storsamfunnet og gården. I denne sammenhengen blir altså arbeidsmoral koblet opp mot begreper som arbeidsmiljø, faglig engasjement, selvstendighet og meningsfullhet. Lingås vil selvfølgelig legge til at i spørsmål om yrkespassivitet vil både det sosiologiske og psykologiske spille inn.

Lars Gunnar Lingås

Kan det måles?

Årsaksforholdene nevnt ovenfor er ment å være noen punkter som kan belyse temaet nærmere, men det forklarer selvfølgelig ikke det opprinnelige spørsmålet: Er arbeidsmoralen i Norge i dag bedre eller dårligere enn, si, for 100 år siden? Er det i det hele tatt mulig å på noen som helst måte måle variabelen arbeidsmoral?

"Nei, det er vanskelig, for ikke å si veldig vanskelig", sier historiker Karsten Alnæs.

Han peker på at moral ikke er noe absolutt begrep, at den alltid er avhengig av tidens til en hver tid gjeldende normer. I likhet med Thorsen peker han likevel på det tidligere tiders sammenblanding av arbeid og fritid – Både blant bønder og sjøfolk – men uten å ville trekke noen konklusjon basert på det.

Karsten Alnæs foto © Jo Michael

"Er det i det hele tatt mulig å kvantifisere begrepet arbeidsmoral, ved for eksempel å bruke tall om sykefravær kombinert med undersøkelser om trivsel/engasjement på arbeidsplassen?"

"Nei", svarer Alnæs kontant.

Til slutt vil undertegnede gjerne legge til at dette er et emne som hadde fortjent mer oppmerksomhet, både fra forskere og media. Som Lingås er inne på vil det i framtiden være en utfordring å tilpasse det gammelmodige, tidsstyrte og lojalitetsbundne norske arbeidstageren av i går, til den selvstendige, frihetssøkende individualisten vi bare ser antydningene av i dag.

Kilder:

L.E. Thorsen: Det fleksible kjønn – Mentalitetsendringer i tre generasjoner bondekvinner 1920-1985. Universitetsforlaget Oslo 1993.

Samtaler med forfatter og historiker Karsten Alnæs - februar 2005.

Samtaler med forsker Lars Gunnar Lingås - februar 2005, samt utdrag fra seminaret "Arbeidsmoral og arbeidsmoralisme" - tatt fra internettsidet <http://www.seminarpartner.no/lingas>.

Christian Maumo er født i Finnmark i 1971. Han er Cand. Mag. ved Universitetet i Oslo og skriver for tiden hovedoppgave i historie med emne "Norsk utenrikspolitikk i forhold til Chile".

Jobber til daglig ved Markeds og mediainstituttet i Oslo.

Odd Abrahamsens snekkerverksted på Svenskerud i Ytre Enebakk

Av Henning Bergersen

*O*dd Abrahamsen (1911-2001) startet sitt snekkerverksted på Svenskerud i Ytre Enebakk i januar 1941. Han valgte å begynne på et vanskelig tidspunkt, men med stort pågangsmot og gode faglige kunnskaper gikk det allikevel bra. Odd Abrahamsen holdt den lille snekkerbedriften sin levende gjennom nærmere seksti år og var i daglig virksomhet helt frem til han la ned i 1995. Da var han 84 år.

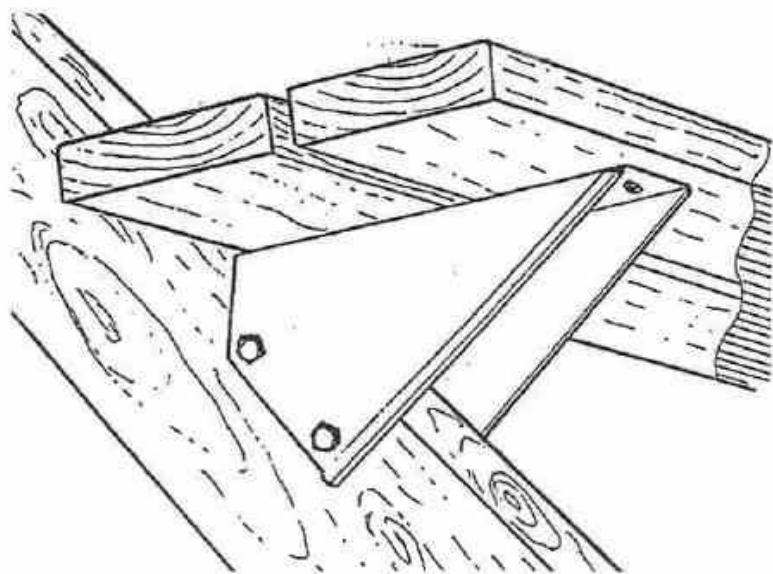
De fleste enebakkinger kjenner nok til det store, litt snodige huset på Svenskerud. Man kan lett se huset fra riksveien, der det ligger midt ute på sletta. Det var i dette huset Odd Abrahamsen hadde sitt snekkerverksted. I dag er huset for lengst tatt i bruk av andre folk og til helt andre formål. Bygningen som huset snekkerverkstedet er ikke lenger i familien Abrahamsens eie, men minnet fra en nær fortid hviler fortsatt over stedet.

Sin storhetstid som snekker hadde Odd Abrahamsen fra tidlig på 1940-tallet og et godt stykke ut på 1950-tallet. På det meste hadde han tre ansatte i tillegg til seg selv og det var slett ikke ille for en liten snekkerbedrift på denne tiden. Han var riktignok ikke den eneste i bygda som lagde trapper, dører og vinduer, men han var kanskje den som var flinkest til å markere seg som en faktor i nærmiljøet. Både på Flateby og Ytre drev flere flinke folk med mye av det samme, men Abrahamsen opparbeidet seg raskt et godt og solid rykte blant bygdefolket.

Odd Abrahamsen var en særdeles god trappesnekker og han la utvilsomt sin ære i å lage produkter som var både pene, funksjonelle og ikke minst solide. Han var blant de første som tok i bruk en rekke praktiske maskiner, blant annet hadde han en gammel og tung, men svært god høvelmaskin i verkstedet sitt. Denne maskinen var i daglig bruk helt frem til Odd la ned virksomheten på midten av 1990-tallet. Senere ble denne høvelmaskinen og det andre utstyret overtatt av andre.

Hans spesialitet innenfor snekkerfaget var utvilsomt trappene. Ofte var det ikke nok med at han skulle bygge de, men han måtte også transportere trappene til huset der det skulle stå og deretter sette de på plass. Dette kunne naturlig nok være en svært anstrengende jobb, særlig for en aldrende herremann. Ofte måtte han gjøre korrigeringer og tilpasninger på stedet, slik at trappene kunne settes riktig på plass.

Det store huset på Svenskerud hadde allerede stått ferdig i nesten to år da Odd Abrahamsen startet opp sin snekker-virksomhet i januar 1941. Odds far - Johannes Abrahamsen var også trappesnekker og det var kanskje ikke så unaturlig at sønnen Odd fulgte i farens fotspor.

Odd Abrahamsen lagde trapper, dører og vinduer. Hovedsaklig lagde han sine produkter på bestilling, men det hendte også at han ga en hjelpende hånd til folk i lokalmiljøet dersom noen trengte hjelp til enklere restaurering eller reoperasjon av møbler og annet. Men Odd Abrahamsen drev ikke bare i det små. På 1960-og 70-tallet var han fast leverandør til større bedrifter som blant annet Askimhus.

ODD ABRAHAMSEN

Trevareverksted. Tlf. 222

Spesialitet:
Dører, vinduer
og trapper

Til

Hans Erling Enger,
Hesne

Ytre Eschakk, den

19

1946	
Arbeid	100 -
Material	15 -
	31 -
	120 -
	1 -
	22 -

Bildet ovenfor viser en regning på utført arbeid for kunstneren Erling Enger. Regningen er datert 16. desember 1946.

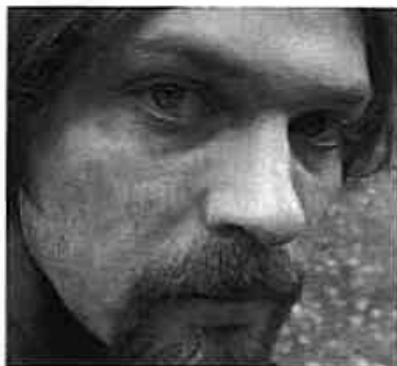
På tross av mindre oppdragsmengde og lavere aktivitet utover på 1970-tallet, holdt Odd det gående og han fortsatte å produsere trapper, vinduer og dører langt etter at han hadde trådd inn i pensjonistenes rekke. Utover på 1950-tallet trappet han gradvis ned virksomheten og fra tidlig på 1960-tallet drev han for det meste snekkerverkstedet sitt alene.

Odd Abrahamsen og snekkerverkstedet hans er på mange måter et godt symbol på de mange småbedriftene som vokste frem i Enebakk i årene etter andre verdenskrig. Dette var hovedsaklig enmanns-bedrifter som overlevde på grunn av stor faglig kompetanse og nøyaktighet, men også på grunn av det tette samholdet i lokalmiljøet. Disse håndverkerne skapte seg en lojal kundekrets i nærmiljøet. Dette var driftige enkeltpersoner som alene, eller ved hjelp av familie og bekjente jobbet seg frem innenfor en bestemt nisje. Disse småbedriftene beholdt ofte et godt kundegrunnlag gjennom flere tiår. Og ikke minst var disse menneskene populære og avholdte i nærmiljøet. Det var riktignok ikke alltid de tok seg like godt betalt for oppdragene sine - ofte kunne det nemlig gå temmelig lang tid før de fikk oppgjøret.

Først noen år senere dukket de mer ambisiøse lokale bedriftene opp, hovedsaklig innenfor bygg, entrepenør og transportbransjen. Men det er selvfølgelig en helt annen historie.

Kilder:

Birger Kirkeby. Enebakk Bygdebok - bind III. Enebakk kommune 1991. Samtaler med Finn Abrahamsen, Ytre Enebakk.

Henning Bergersen er født i Lørenskog i 1969, men oppvokst i Ytre Enebakk. Cand. Mag. fra Universitetet i Oslo med fagene historie og folkloristikk.

Har sin daglige arbeidsplass i Enebakk kommune. Skriver jevnlig for flere norske aviser og tidsskrifter.

Tanker og drømmer - en arbeidsdag i 1910

Av Kenneth Holter

Denne historien er, til tross for dens høye innhold av fiksjon, forsøkt gjort så historisk korrekt som mulig i sine beskrivelser av arbeidsdagen til en smører på en papirfabrikk. Historien er for det meste bygget rundt faktainformasjon hentet fra Ingar Kaldals bok "Papirarbeidernes historie" (1989). Historien er ikke ment å omhandle et spesielt sted eller spesielle personer, selv om det riktignok fantes en papirfabrikk i Enebakk på det aktuelle tidspunktet. Fladeby Cellulosefabrik er omtalt av Johan Ellingsen i Ign nr. 4, 2003.

Lukten av grøt stiger opp mot meg. Jeg våkner ikke skikkelig før den når nesen min. Dampen som slår meg i ansiktet, veltende som i bølger fra kjelen, minner meg om den klamme luften i barhyttene, der jeg tilbragte mine første arbeidsår hjemmefra. I skogen, hvor friheten lå i arbeidet, men med fengselet like ved: trengselen i de varme, fuktige hyttene om natten. Jeg slår armene ut til siden som for å bekrefte min nåværende frihet. Bevegelsen virvler damp og drømmer ut av spor.

Emilie smiler til meg og jager meg bort fra kjelene, med sine vante bevegelser drysser hun og rører og smaker, forbereder. Jeg spør henne om guttene har våknet, de sover begge, sier hun, og lillejenta også. Et stille sukk unnslipper meg, Emilie leser mine tanker, og idet hun setter seg lover hun å komme i middagspausen og ta med barna.

Vi spiser i stillhet, mens morgenens første sollys sakte fyller rommet. Fabrikken ligger like ved, jeg vandrer den vesle stien mellom brakkene og hører fløyten ringe første gang for skiftbytte.

Flere andre skal samme vei, jeg nikker et hei til dem, men vi snakkes ikke. De er maskingutter og flisgutter, unge menn og relativt nylig ansatte, jeg føler meg gammel i forhold til dem. Førstekoker Hansen møter meg ved kjerreveien, og fløyten ringer igjen idet vi kommer inn i fabrikken, klokken er seks, og arbeidsdagen er i gang.

Jeg hører nattskiftets formann gi formann Rud detaljene om nattens produksjon, så og så mange baller, så og så mange pakker, ny rekord, bare et par stans, én skadet fot, en av guttene hadde ramlet ned da han skulle fylle flis i kokeren. Rud, en rund og kraftig mann, lover at dagskiftet skal slå rekorden, noen av maskinguttene begynner å legge en plan for hvordan de skal klare det.

Mitt arbeid begynner med det samme, og på første runden sjekker jeg at alle drivremmer er hele og funksjonelle, og at alle skruer sitter som de skal. Det tar lang tid, det er mange maskiner som må sjekkes, alt fra turbinen til kokeren og det i mellom. Det er et ensomt arbeid. I alle fall føles det slik. Jeg haster fra den ene maskinen til den andre, og kunne nok ha slått av en prat med alle slipere, maskinførere, kokere og pakkere, men er for samvittighetsfull til å forstyrre dem i arbeidet.

Den høylydte summingen av maskiner er også en faktor, den er som en sverm av bier som jager ørene mine, og jeg opprettholder illusjonen om at det er bedre å røre på seg og la lyden være i konstant endring. Dessuten gjør den samtaler vanskelige å føre.

Skogsarbeidet var friere. Det var også ensomt, på sitt vis, men med tilgang på frisk luft og sollys hele dagen. Arbeidskameratene den gangen var mange år eldre enn meg, både min far og farfar jobbet der med meg, inntil jeg fulgte i mine brødres fotspor og kom hit til fabrikken. Siden den gang har de begge fått bedre jobber i hovedstaden, mens jeg har blitt igjen, og endt opp som en av de eldste i arbeidsstokken. Friheten jeg drømte om som ung har latt vente på seg. Jeg jobber mer nå enn noen gang, innimellom kan vi gå halvannet døgn i strekk. I slike tilfeller er ikke arbeidsmengden det verste, men å ikke ha mulighet til å komme fra, for å få et glimt av Emilie eller barna, å ikke kunne ha muligheten til snuse inn lukten av lillejenta når hun har lagt seg for å sove

Et par små remmer må skiftes på første runde, ikke mer enn en kort produksjonsstans før alt kan gå videre. Etter den første runden er det raskt i gang med en ny, for å smøre alle bevegelige deler på alle maskiner, det er flere hundre slike i hele fabrikken, noen av dem befinner seg høyt oppunder taket i fabrikken, andre farlig nær enorme drivverk. Oljekannen tømmes og må fylles og tømmes igjen, tannhjul og skruer er tørste, de knirkende lemmene deres skriker på olje der de hakker av gårde, så takker de meg for påfyll og synes å drive lekent videre.

Kokeriet har jeg et ambivalent forhold til. Førstekoker Hansen er en god venn, og den eneste på min egen alder her. Den eneste jeg kan samtale med. Men lukten der inne frastøter meg. En skarp og syrlig gass river i nesen og gjør det tungt å puste. Antagelig burde jeg ha vennet meg til det i løpet av tiden jeg har jobbet her, men jeg klarer det ikke helt. Førstekoker Hansen sier han føler seg dårlig når han er en dag borte fra jobb og kokeri. "For mye frisk luft er ikke bra", spøker han.

Dagen går videre i samme tempo, runde på runde med smøring av ledd og små utfordringer. Mange av de unge arbeiderne får tiden til å gå ved å spille hverandre puss eller bytte klokker og kniver seg i mellom, mitt eget tidsfordriv består i å drømme meg bort, til nær og fjern fremtid. Min egen fremtid, mine barns, barnebarns og oldebarns fremtid, hvordan blir den? Jeg drømmer om å bli formann, om nye, moderne maskiner i fabrikken, om kortere arbeidsdag og tid til å se barna vokse opp.

Midt i en slik drøm hører jeg fløyten gi signal om middagspause. For de fleste maskinguttene betyr det ikke så mye annet enn en liten matbit der de sitter, produksjonen må opprettholdes. Selv kan jeg ta en liten pause fra arbeidet. Ved inngangsdøren møter jeg Emilie og barna. I et spann har de med seg mat, brødkiver med ost og en liten flaske melk. Min eldste sønn vil bæres rundt, og jeg løfter ham opp. Vi går for å finne en sitteplass der jeg kan få nyte maten og det kjærkomne besøket, men blir avbrutt av et voldsomt leven ved en av kjevlemaskinene. En diger trommel har løsnet og stanset hele produksjonen, og formann Rud river seg i håret. Jeg ser på Emilie, og hun nikker forståelsesfullt, på en måte som gjør det litt lettere å takle. Hun leser mine innerste tanker og vet at jeg så gjerne ville ha tilbragt middagspausen med dem, men arbeidet kaller.

Jeg tar meg tid til å gi min kone et adjøkyss og buster til eldstemann på håret. Så ser jeg dem ut av fabrikkdøren, før jeg løper til min plikt, men en brødkive i munnen. Motet mitt synker idet jeg innser at dette kan ta lang tid, men før jeg får bygget videre på denne redselen har formann Rud, fortsatt sprutrød i ansiktet, feid maskinguttene til side og

grepet tak i løftestangen. Den store mannen ser ut til å løfte trommelen som løftet han en fjær, og jeg blir stående som paralyisert et lite øyeblikk før jeg får summet meg nok til sette i gang med å feste skruene. To minutter senere er produksjonen i full gang igjen. I formann Ruds ansikt synes jeg å kunne skimte et lurt smil mellom skjeggstubbene, idet han passerer meg på vei tilbake til sitt kontor.

Med produksjonen i gang har jeg igjen en mulighet for pause, men Emilie og barna er allerede godt på vei til nærmeste gård for å handle, så jeg må nyte mine brødkiver og min melk i ensomhet, før fløyten signaliserer at middagspausen er over. De neste timene snirkler seg unna, det er drivremmer, tannhjul, skruer og fremtidsdrømmer for meg, blandet med et stikkende savn etter dem jeg er nødt til å forsørge.

Et dobesøk blir en efterlengtet pause fra den voldsomme larmen fra maskiner. Så veldig mye lenger enn jeg behøver, sitter jeg ikke, dosetene på fabrikken er laget skrå, så de ikke skal være for behagelige å sitte på. Formann Rud er rød i fjeset og vil ha trommelen på plass med det samme. Jeg kan fort konstatere at problemet skyldes tre rødede skruer, og løper av gårde for å finne nye. Når jeg er tilbake, ber jeg to av maskinguttene å løfte trommelen på plass, så jeg får skrudd den fast påny, men de spinkle ungguttene klarer ikke å rikke trommelen.

Enda noen runder med smøring og vedlikehold går unna før fløyten endelig signaliserer at klokken er seks på kvelden og arbeidsdagen er over. Nattskiftet returnerer og formann Rud må med trist mine meddele at det ikke ble satt noen ny rekord i produksjon i dag. Det er lønningsdag og vi stiller oss opp for å få utlevert lønnen ved kontoret.

Før hver enkelt person skal det sjekkes og dobbeltsjekkes at lønnen er riktig, så utleveringen tar tid, særlig for de av oss som bor på fabrikkens eiendom, og skal ha husleie trukket fra lønnen. Nesten to timer går før basen roper opp mitt nummer, timelisten og utregningene blir gjennomgått og jeg får den lille blikkboksen som inneholder redningen for den neste måneden. Trett og sliten trasker jeg hjem, hvor de små barna allerede sover, og maten ikke lenger er varm. Emilie holder meg med selskap mens jeg spiser.

Jeg får ikke sove med det samme, men ligger våken og fantaserer videre om fremtiden, om fremskrittene mine etterkommere vil dra nytte av, om hvordan mine oldebarn vil kunne glede seg over større mengder fritid enn meg, slik at de kan tilbringe mer tid med sine ektefeller og barn. Det er en trøstens tanke. Jeg ser på Emilie og barna, som sover fredfullt, og ganske snart sovner jeg også selv, med et smil.

Kilder:

Ingar Kaldal: Papirarbeidernes historie - Norsk

Papirindustriarbeiderforbund 1913-1988. Tiden Norsk Forlag 1989.

Johan Ellingsen: Celluloseindustri i Enebakk for hundre år siden.

Artikkel i Ign nr. 4, 2003.

Kenneth Holter er født på Larkollen i 1979. Cand. Mag. med irsk-gælisk grunnfag fra Universitetet i Oslo, historie grunnfag fra Høgskolen i Vestfold og arkeologi mellomfag fra Universitetet i Bergen.

Arbeider i næringsmiddelindustrien og sper på inntekten med slektsforskeroppdrag.

ENEBAKK HISTORIELAG

Styret 2004 - 2005:

Leder: Andreas Bøhler. Tlf: 64 92 60 95

Nestleder: Johan Ellingsen. Tlf: 64 92 80 52

Kasserer: Eva Kristoffersen. Tlf: 64 92 61 03

Sekretær: Ivar Bakke. Tlf: 64 92 42 92

Styremedlem: Sven Johansen. Tlf: 64 92 60 08

Styremedlem: Åse Killerud. Tlf: 64 92 62 39

Redaktør av Ign: Henning Bergersen.

Tlf: 64 92 81 30 - E-post: henning@omvendt.net

Arrangementskomite:

Arne Østeby

Inger Marie Flateby

Odd Guslund

IGN © 2005 Enebak Historielag

ISSN:1501-4479

Redaktør: Henning Bergersen

Sats: Sirius Produksjoner

Utgiver: Enebak Historielag

Trykk: BIAS Trykk AS

IGN kommer med 4 utgivelser i året.

Andre publikasjoner fra Enebakk historielag

N.P. Krogsbøl: Enebak i gamle dage. 1990. 46 s. heftet. En samling artikler fra avisen "Akershus", skrevet av Enebakkingen N.P. Krogsbøl (ca. 1840-1928) etter at han emigrerte til Amerika. Artiklene er hans erindringer fra sin ungdoms bygd Enebakk før 1870-årene, nedskrevet 1921-1922.

Håkon Heiås: Gammelt fra Enebakk - Hva bygdetunet kan fortelle. Tekst av Håkon Heiås. Foto av Ellen Nicolaysen. Utgitt av Enebakk bygdetunutvalg 1981. 64 s. Beskrivelse av bygningene på bygdetunet og en rekke av gjenstandene som befinner seg der.

Birger Kirkeby: Enebakk bygdebok.

Utgitt av Enebakk kommune 1981-1991.

Bind I - Gards- og slektshistorie for Stranda og nordre del av Kirkebygda. 621 s. Kr. 300,-

Bind II - Gards- og slektshistorie for vestre og søndre del av Kirkebygda og Hammeren med Skåka. 689 s. Kr. 300,-

Bind III - Gards- og slektshistorie for Dalefjordingen, Ytterbygda med Brevikkroken, Rausjø. 838 s. Kr. 450,-

Bygdebøkene er utgitt av Enebakk kommune og er til salgs gjennom Enebakk kulturkontor, Enebakk bibliotek, DnbNOR i Ytre Enebakk eller hos Enebakk offentlige servicetorg.

Aktiviteter i Enebakk historielag 1. halvår 2005

Tirsdag 15. mars:

TEMAMØTE - Kl. 19.00 i Herredshuset.

Unionen med Sverige fra 1814 og fram til unionsoppløsningen i 1905. Foredrag av lektor Michael Brekke.

Tirsdag 19. april:

TEMAMØTE - Kl. 19.00 i Herredshuset.

Kulturminnevern, hva er det ? Hvordan kan vi ta vare på våre kulturminner og hva kan hver enkelt gjøre?

Foredrag av Ole Jacob Holt.

Tirsdag 24. mai:

RUSLETUR - Kl. 18.00 Fra Tysdal i Dalefjeringen.

Tysdal - Granly - Kjersrud - Tonerud - Fjell - Gamle bussgarasjen. Korte stopp på alle gårdene. Ta med kaffe og nistepakke

Tirsdag 14. juni:

UTFART TIL OSCARSBORG FESTNING

Buss fra Herredshuset kl. 17.45 og Tangen bru kl. 18.00.

Båtavgang kl 19.00. (Individuell billett kr. 110.- T/R).

Omvisning på museet. Fortelling om 9. april 1940 og omvisning på Torpedobatteriet. Ta med kaffe og nistepakke.

Vi ønsker alle velkommen og håper på mange deltakere.

Med hilsen

Styret.

- Alt innen parabol og antenner
- Salg & service

E.F.I. Installasjon

Tlf. 900 18 827

Enebakk Regnskapskontor a/s

Din samarbeidspartner innen økonomi

- Regnskap - lønn - fakturering
- Årsoppgjør - selvangivelser
 - skatteberegning
 - budsjettering
 - konsulenttjenester

Telefon 64 92 63 03

Fax 64 92 71 66

e-post:

e-regnsk@online.no

Krokengveien 10

1912 Enebakk

Malermester Widar Lund

Tlf: 913 55 275 - 950 87 977

Vi utfører: Malerarbeider Ute/inne
 Gulvlegging Våtrom
 Tapetsering